

НАШИТЪ УЧИТЕЛИ

Знаете ли малкото селце Абоба въ Източната Дунавска равнина? Знаете ли градеца Преславъ? Преди повече отъ хиляда години и въ Абоба, наречена Плиска, и въ Преславъ първитъ български царе построили разкошни дворци. Сега тѣ сж съвсемъ разрушени.

Но има нѣщо, което не се руши. Това е хубавата мисль. Преди хиляда години съ паче перо сж били написани съчиненията на първитъ български писатели. Защото тогава не била още измислена печатницата.

И колко много хубави мисли биха изчезнали, ако нѣмахме букви, за да ги запишемъ, колко хубави приказки биха загинали, колко пѣсни щѣха да бждатъ забравени. Какво голѣмо добро ни направиха Кирилъ и Методий, като измислиха славянската азбука. Оттогава се започва българската книжнина.

ДРАГОЦЕННИТЪ ГОСТИ

Преди хиляда сто четиридесетъ и петъ години пристигналъ въ двореца Плиска далеченъ пратеникъ.

— Велики княже, — извикалъ той, — твоятъ вѣренъ началникъ на крепостъта въ Бѣлградъ въ знакъ на уважение ти изпраща скжпи гости. Моля, приемоте ги.

И пратеникътъ посочилъ трима прашни пжтници, които стоели смирено до вратата.

Зачудилъ се князь Борисъ. Но щомъ разбралъ кои сж тѣзи гости, прегърналъ ги и заплакалъ отъ радостъ. Веднага по негова заповѣдъ тримата пжтници били облѣчени въ най-скжпи дрехи, настанени въ разкошнитъ дворци на Плиска и почнали да преписватъ дебелитъ книги, които носѣли съ себе си.

Дали отъ дългия пжтъ, (гоститъ идѣли чакъ отъ Моравия), или отъ денонощенъ трудъ, единъ отъ пжтниците, Ангеларий, заболѣлъ и умрѣлъ. Князь Борисъ дълго плакалъ за него. Сжщата година се раздѣлилъ и съ другия си гостъ, Климентъ, когото настанилъ на работа въ Македония, въ областъта Кутмичевица. Останалъ въ Плиска само Наумъ.

ПЪРВИЯТЪ БЪЛГАРСКИ УЧИТЕЛЪ

Кой не е слушалъ за хубавото Охридско езеро, недалечъ отъ Прѣспанското, дветъ тжжни очи на Македония, която днесъ е робиня. Край Охридското езеро, въ най-хубавата българска земя изпратилъ князь Борисъ своя скжпъ гостъ Климентъ.